Any XXXII · juny 2016

portalobert

REVISTA DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

nº 108

Els primers sacerdots de l'Arquebisbe Omella

L'alegria de l'amor

contingut

2 Editorial
3 Crònica i agenda
5 Dimecres de Cendra
6 Càritas i els refugiats
7 Convivencia en Gerona
8 Dia del Seminari
9 Missa Crismal
10 Setmana Santa
12 Pelegrinatge a Roma
13 "Amoris Laetitia"
14 Ordenacions
16 Vocacions
17 Admissió als Ordes
18 Seminari Menor
19 Trobada d'Escolans

portalobert

Juny 2016

Director: Mn. Miquel Ramón
Redacció i Edició: Jason Delgado, Carlos Pérez y Xavier Lucena
Fotografia: Xavier Lucena

Edita:
Seminari Conciliar de Barcelona
Diputació 231 - 08007 BARCELONA
Tel. 93 454 16 00
Fax 93 454 90 12

Correu electrònic:
seminari@ seminaribarcelona.net

Disseny i Maquetació:
David Molins - damoka
damokastudio@gmail.com

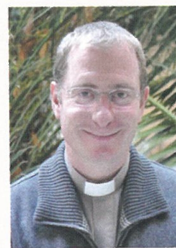
Impressió:
Gràfiques Ossó, S.L. - Tel. 93 666 13 42

Dipòsit Legal: B-43509-86
www.seminaribarcelona.net

El Papa Francesc, després de dues assemblees sinodals de bisbes sobre el tema de la família, ens ha regalat aquesta exhortació anomenada *Amoris Laetitia*, "l'alegria de l'amor." És un text llarg i profund que vol exposar als cristians del nostre món el que ha estat el motiu d'alegria per a tantes generacions dels de l'inici de la humanitat: l'amor veritable que troba un punt àlgid en l'amor matrimonial. Amb finor, ens fa redescobrir la revelació bíblica sobre aquest amor, amb un deliciós comentari al famosíssim himne de la caritat de Sant Pau, que tantes vegades hem sentit en les celebracions de matrimonis.

El Papa recorda el que ha estat el missatge permanent d'alegria respecte de l'amor per a tota la humanitat. Alhora, també es fa ressò de les dificultats creixents per a viure de manera *perfecta* aquest amor i poder-ne experimentar la seva alegria. Davant d'aquest fet, proposa atendre els casos i valorar les situacions *imperfectes* en les que estan vivint les persones per poder-les encaminar a la màxima perfecció a la qual els crida la revelació de Déu i a la que els atreu la gràcia divina. És un camí de discerniment en el qual ens hi ha de guiar l'Esperit de Saviesa per tal d'aconseguir el que el Papa desitja, que "cadascú, amb la seva lectura [de l'exhortació apostòlica], se senti cridat a cuidar amb amor la vida de les famílies, perquè elles no són un problema, són principalment una oportunitat" (*Amoris Laetitia* 7).

En aquesta tasca hi han d'estar molt implicats els preveres i, també començar a implicar-s'hi els qui ho han d'esdevenir. Per això, una tasca important dels seminaristes en els propers mesos serà aprofundir aquest text del Papa amb l'ajut dels experts per tal d'aconseguir el que el Papa desitja, que cada família pugui dur a terme una progressiva maduració de la seva capacitat d'estimar, per tal que no desesperi a causa dels seus límits, però que tampoc renunciï a cercar la plenitud d'amor i de comunió que li ha estat promesa. Per això els preveres, i ja també els seminaristes, han de ser un gran ajut per fer sentir el crit del Papa: "Caminem, famílies, seguim caminant!" (*Amoris Laetitia* 325).

Mn. Josep M. Turull
RECTOR

Segueix-nos de més a prop al Facebook, on hi trobaràs totes les activitats que fem d'una manera més immediata. Ens hi trobaràs posant "Seminari Conciliar de Barcelona".

SI VOLEU COL·LABORAR AMB UN DONATIU, PODEU FER-HO AL COMPTE CORRENT 2100-1047-91-0200096265

Crònica
gener - juny

GENER

El **dia 4** tinguérem un recés-convivència a Montserrat predicat pel P. Josep-Enric Parellada, osb.

Dels **dies 18 al 24** vam participar de la setmana de pregària per la unitat dels cristians.

Dels **dies 31 de gener a 6 de febrer** vam tenir els exercicis espirituals al Santuari del Miracle, predicats per Don Antonio Bravo.

FEBRER

Els **dies 8 i 9** el Sr. Arquebisbe va ser al seminari per entrevistar-se cadascun dels seminaristes.

El **dia 10** celebràrem el Dimecres de Cendra amb les tradicionals paraules del Sr. Rector, l'Eucaristia i el Via Crucis.

Els **dies 11 i 12**, els seminaristes dels cursos superiors de tot Catalunya assistiren a un curs sobre l'ús de la psicologia en l'acompanyament personal impartit per D. Adrián López, sj.

Dels **dies 19 a 21** tingueren lloc els exercicis espirituals dels seminaristes menors de Catalunya a Montserrat, predicats per Mn. Francisco García.

El **dia 22** celebràrem l'Eucaristia en el primer aniversari de la mort del seminarista Marcos Pou.

MARÇ

El **dia 2** vingué Mn. Bruno Bérchez, el delegat diocesà de pastoral juvenil de Barcelona, a parlar-nos de la JMJ a Cracòvia d'aquest mes de juliol.

El **dia 6** tinguérem la Jornada amb els pares i familiars del seminaristes.

El **dia 9** celebràrem el Dia de les Facultats i el dia de Sant Josep amb tots els seminaristes de Catalunya.

El **dia 12** vam organitzar a la capella del Seminari una vetlla de pregària per les vocacions.

Els **dies 12 i 13** es va celebrar el Dia del Seminari.

El **dia 16** es van inaugurar los obres de remodelació del dipòsit de llibres de la BPEB. Va presidir l'acte el Cardenal Lluís Martínez Sistach i hi va assistir l'antic alcalde de Barcelona, el Sr. Xavier Trias.

El **dia 17** vam tenir una celebració comunitària de la penitència.

Dinar amb les famílies dels seminaristes

Sobretaula amb Mario Lepori

El **dia 22** els seminaristes de Barcelona participaren a la Missa Crismal a la Catedral de Barcelona.

El **dia 23** els seminaristes de Sant Feliu de Llobregat participaren a la Missa Crismal a la Catedral de la seva diòcesi.

Dels **dia 24 al 27** els seminaristes de Propedèutic, 1r i 2n celebraren el Tridu Pasqual a la Catedral de Barcelona. Els seminaristes de 3r, 4t i 5è ho celebraren a les seves respectives parròquies. Els seminaristes de Sant Feliu, per la seva banda, ho celebraren també a la seva Catedral i a les seves parròquies.

Dels **dia 28 de març a l'1 d'abril**, els seminaristes de 3r, 4t i 5è van fer un pelegrinatge a Roma.

Jornada d'estudi sobre l'Evangeli de Sant Joan

Crònica

gener - juny

Sessió acadèmica sobre Ramon Llull

ABRIL

El **dia 7**, el bisbe Agustí Cortés va tenir una trobada al Seminari amb els rectors de les parròquies de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat en les quals hi col·laboren seminaristes.

El **dia 9** tinguérem la Trobada d'escolans de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

El **dia 16** vam tenir un recés a Caldes de Montbui, predicat per Mn. Ignasi Fuster. Al vespre, hi va haver una vetlla de pregària per les vocacions a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Del **dia 22 al 24** tingué lloc al Seminari el Life Teen European Training. Un bon grup de seminaristes hi va participar.

El **dia 25** assistírem a un Acte Acadèmic en homenatge a Ramon Llull que tingué lloc a l'Aula Magna del Seminari.

El **dia 26** vam participar a la Vetlla de Montserrat juntament amb el Seminari de Terrassa i el Seminari Interdiocesà.

MAIG

Dels **dia 3 al 5** els seminaristes de Propedèutic feren una sortida a Manresa i Montserrat.

El **dia 7** tinguérem l'últim recés del curs a Rubí, predicat per Mn. Joan Rodríguez.

El **dia 8**, cinc seminaristes van ser ordenats de prevere a la Basílica de Santa Maria del Mar.

El **dia 9**, Mn. Carles Ballbé va presidir per primera vegada l'eucaristia al Seminari.

El **dia 11**, Mn. Marc Aliguer va presidir per primera vegada l'eucaristia al Seminari.

El **dia 12** vam participar a la jornada acadèmica organitzada per la Facultat de Teologia de Catalunya sobre l'Evangeli de Sant Joan.

El **dia 18**, Mn. Jordi Salvany va presidir per primera vegada l'eucaristia al Seminari.

El **dia 22**, un bon grup de seminaristes van participar en l'eucaristia d'enviament a la JMJ que presidí Mons. Joan Josep Omella a la Catedral de Barcelona.

El **dia 24** el bisbe Agustí Cortés va instituir lectors i acòlits nou seminaristes

El **dia 27**, Mn. Albert Sols va presidir per primera vegada l'eucaristia al Seminari.

El **dia 29** vam participar a la celebració del Corpus Christi a la Catedral de Barcelona i a la Catedral de Sant Feliu de Llobregat.

El **dia 30**, Mn. Adilson Tolentino va presidir per primera vegada l'eucaristia al Seminari.

JUNY

El **dia 1** celebràrem l'eucaristia de final de curs de l'Ateneu Sant Pacià.

El **dia 8** vam celebrar el final de curs oficial al Seminari.

El **dia 17** va ser l'últim dia del curs al Seminari Major.

Mn. Bruno informant-nos sobre les JMJ

Agenda

JULIOL

Del 30 al 4: Pelegrinatge a Lourdes amb l'Hospitalitat.

Del 5 al 5: Convivències d'escolans a Llinars del Vallès.

Del 10 al 14: trobada de seminaristes de Batxillerat de tota Espanya a Ciudad Rodrigo.

Del 23 de juliol al 2 d'agost: JMJ a Cracòvia.

AGOST - SETEMBRE

Del 28 d'agost al 2 de setembre: Exercicis espirituals d'etapa pastoral dels seminaristes de Catalunya.

Del 8 al 10: Trobada d'inici de curs a Tartera.

Dia 12: Comencen les classes a l'Ateneu Sant Pacià.

Testimoni

Dimecres de Cendra

El passat dia 10 de febrer, Dimecres de Cendra, va començar el temps de Quaresma. Com ja és tradicional en aquest dia tan assenyalat, Mn. Turull, rector del Seminari, ens va donar una xerrada per començar la Quaresma amb ganes i amb uns objectius ben clars. Per fer-ho, ens va recomanar planificar aquests quaranta dies tenint en compte l'Any Jubilar de la Misericòrdia en què ens trobem.

Només començar, ens va animar a centrar-nos en procurar escoltar i viure millor la Paraula de Déu, sobretot de cara a fer una bona preparació per a la Pasqua. En segon lloc, ens va explicar com podem dur a terme les obres de misericòrdia en el nostre dia a dia. Després d'un breu resum de cada una d'elles, tant de les espirituals com de les corporals, va remarcar de manera especial que "tan important és saber realitzar-les com rebre-les". La majoria de vegades pensem només en fer-les, però també cal ser humils i deixar-nos ajudar pels altres. Tot seguit, ens va animar, tal i com diu el sant Pare, a ser signes de la proximitat i del perdó de Déu, especialment en aquest temps de penitència. De cara al nostre futur, també ens va recordar que no hem de ser mestres justiciers, sinó ministres de la proximitat i de la misericòrdia de Déu.

Després de la xerrada vam celebrar l'Eucaristia, que va ser presidida pel mateix rector. A l'homilia ens va tornar a parlar sobre la misericòrdia de Déu, recordant-nos, com deia la primera lectura, que Déu "és lent per al càstig, ric en l'amor". En acabar, tots els seminaristes majors i menors, vam pregar el Via Crucis pels claustres del Seminari.

Paraules del rector als seminaristes

Via Crucis

Imposició de la cendra

Santi Ballbé
Curs Propedèutic

Experiències

Càritas i els refugiats

En els nostres temps i especialment per als qui ens preparem per al ministeri sacerdotal, resulta essencial conèixer quin és el veritable sentit de la virtut de la caritat i, cosa més important encara, com exercir-la de manera realment eficaç i guaridora. Ja al segle XVII trobem la gran figura de Sant Vicenç de Paül que comprova com la caritat ha d'exercir-se de manera plenament organitzada per tal de multiplicar la seva eficàcia i així tractar de pal·liar la pobresa que en aquells temps assolaven no només França, el seu país nadiu, sinó tota la cristiandat; per la qual cosa l'Església no podia restar indiferent, ja que un dels seus ministeris, no l'únic naturalment, és el de la caritat. Per això i amb l'ajuda d'altres persones generoses i desinteressades, fundà diferents organitzacions per atendre d'igual manera les diferents necessitats quasi perennes de la gent de l'època. Posteriorment, en el segle XIX, una altra figura molt rellevant per a l'Església, com va ésser el Beat Frederic Ozanam, inspirat en el carisma de Sant Vicenç de Paül, funda el que va anomenar "Conferències de Sant Vicenç de Paül"; associació de fidels que, de manera igualment organitzada i eficaç, atenia les necessitats dels més desafavorits des de les Parròquies mateixes. Va ser aquesta, d'alguna manera, l'antecessora de Càritas; entitat pertanyent a l'Església i sorgida a mitjans del segle XX que treballa en tot el món per tal de lluitar contra la pobresa i l'exclusió social.

Un moment de l'exposició dels responsables de Càritas

El segle XXI, com totes les èpoques, també arrossega situacions de misèria i injustícia contra les que cal treballar per tal de pal·liar-ne els efectes. Una d'aquestes situacions que està essent notícia des de ja fa alguns mesos és el drama dels refugiats procedents de zones en conflicte bèl·lic de l'Orient Mitjà: Síria, Iraq, Afganistan, Iemen i d'altres països d'Àfrica i Àsia, on els seus habitants tracten de fugir i refugiar-se a Europa per tal de trobar asil polític i protegir-se dels efectes devastadors de guerres fratricides que en molts cassos no respecten ni tan sols els mínims drets humans. És un drama de proporcions immenses i es parla de milions de persones que en poc temps poden entrar a Europa, i els efectes que això pot causar encara no són del tot previsibles. En qualsevol cas, diferents organitzacions humanitàries, com ara Càritas, treballen intensament per tal d'assistir aquestes persones en la mida del possible.

Precisament d'això en parlaren dues persones ben posades en aquestes tasques a l'Arxidiòcesi de Barcelona: en Salvador Busquets, director de Càritas de Barcelona i la Juana Martín treballadora de la mateixa entitat i bons coneixedors de primera ma del drama que ens afecta. Amb les seves paraules tractaren de fer-nos veure com Càritas treballa amb aquestes persones i quins són els mitjans més apropiats per fer-ho. Igualment van parlar de les actituds més adients per fer-ho. Tenint en comte que, com ja s' ha dit, es treballa amb dades i xifres encara no corroborades institucionalment, els efectes d'aquest drama són avui imprevisibles; però es fa tot el que humanament és possible per tal d'acollir i atendre aquestes persones de manera adient.

Els drames humans i socials mai no ens poden deixar indiferents; cal treballar de valent per tal d'evitar-los i, en la mesura del possible, reconduir-los; però sempre amb seny i amb certa perspicàcia per tal de no fer de la caritat només un sentiment que ens deixa satisfets després d'haver fet quelcom bo per una o vàries persones. Resulta imprescindible un bon criteri d'actuació i crec sincerament que Càritas ens ho proporciona. Penso que va ésser el missatge més contundent que en Salvador i la Juana van tractar de comunicar-nos.

Mario Pardo Hernansanz
5è Teologia

Experiències

Convivencia en Gerona

Como cada año por marzo, el curso de Propedéutico realiza una convivencia de unos tres días en una de las diócesis de Cataluña. Este año fuimos a la de Gerona. Es parte de la formación de los seminaristas de primer año. A través de estas convivencias nos vamos conociendo mejor y conocemos la historia de la Iglesia de los distintos lugares que vamos visitando y cómo es la vida de la Iglesia en la actualidad.

Durante estos días nos alojamos en la Fraternidad de Clarisas de Vilobí d'Onyar, donde fuimos muy bien acogidos y donde pudimos hacernos una idea de la gran familiaridad que tiene la Iglesia Universal. Si en algo destacaba esta fraternidad era por el trato a sus huéspedes así como la felicidad de vivir cada día, la vida que el Señor les da, en fraternidad y oración.

Al día siguiente de nuestra llegada fuimos a visitar y conocer la historia de la ciudad de Gerona; fue una jornada muy intensa. Comenzamos con la visita a la catedral, que está consagrada a Santa María. Se encuentra en el punto más alto de la ciudad y posee la nave gótica más ancha del mundo, un total de 22,98 metros. Su construcción se inició en el siglo XI en estilo románico, siguiendo en el XIII con el gótico, conservando tan solo el claustro románico del XII y la torre de la misma época que data de 1040, pero no se terminó hasta el siglo XVIII. Después tuvimos la oportunidad de conocer la sede episcopal y de hablar con su obispo, Mons. Francesc Pardo. Uno de los datos que más nos impactaron fue la escasez de sacerdotes en esta diócesis y la gran cantidad de Iglesias que tiene. Actualmente tiene 169 sacerdotes, no todos activos, y 383 parroquias. Después de la entrañable acogida que tuvimos por parte del obispo, visitamos el archivo diocesano y el seminario, que antiguamente había albergado a un gran número de seminaristas que se preparaban para el ministerio ordenado. Seguidamente nos dirigimos a la "Basílica de Sant Feliu" de la cual se dice que fue la primera catedral de Gerona hasta el siglo X. En su interior todavía se conservan destacadas obras de arte, como los ocho sarcófagos paganos y paleocristianos del siglo IV y el Cristo yacente del maestro Aloi del XIV.

A l'escalinata de la Catedral

El plato fuerte lo dejamos para el último día en que nos desplazamos hacia El Port de la Selva para visitar el "Monestir de Sant Pere de Rodes", construido en la falda de la montaña de Verdera por debajo de las ruinas del castillo de San Salvador de Verdera que antiguamente le había dado protección. Desde 1793 ya no residen monjes, pero las reconstrucciones arquitectónicas hacen posible que podamos hacernos una idea de cómo era la vida de la comunidad benedictina que residía. Cerca del monasterio están las ruinas del poblado medieval de Santa Cruz de Roda, del que solo queda en pie su iglesia de estilo prerománico dedicada a Santa Elena, la cual sólo pudimos ver desde fuera.

Visita al Museu de la Catedral

Finalmente, después de estas enriquecedoras visitas y de conocer algunos sacerdotes de los cuales hemos podido compartir su día a día, volvimos al Seminario con el deseo de poner en práctica los consejos y conocimientos adquiridos durante esta salida.

Joan Mundet Tarragó
Curs Propedèutic

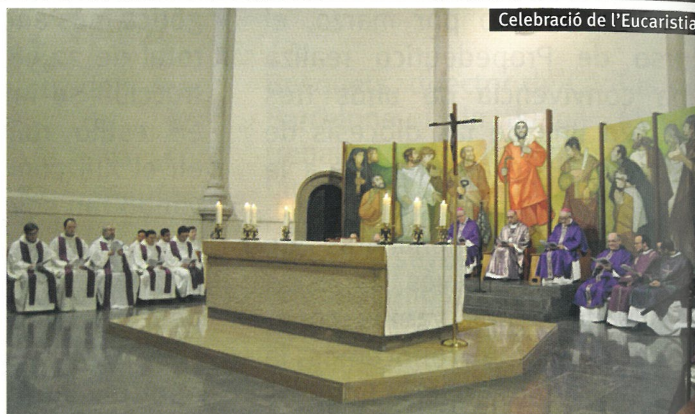
Dia del Seminari

Celebració de Sant Josep

Enguany, com que la festa de sant Josep ha coincidit amb la vigília de Diumenge de Rams, es va decidir celebrar la festa del patró del Seminari i el dia de les facultats en la festivitat de sant Pacià, patró del nostre Ateneu Universitari. Els actes es van iniciar a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona, on el professor Joan Torra, professor de patrologia, va impartir la conferència: «Pacià de Barcelona, bisbe i escriptor cristià». En acabar, tots ens vam traslladar a la Basílica dels sants Just i Pastor on es veneren les relíquies del sant, i visitàrem les excavacions guiats per la professora Julia Beltrán de Heredia. Els actes programats per l'Ateneu es van concloure amb la pregària de sexta presidida pel bisbe Sebastià Taltavull, auxiliar de Barcelona.

Tot seguit, els seminaristes ens vam dirigir als respectius seminaris per a poder recarregar energies de cara als esperats esdeveniments que s'iniciarien a la tarda. Per un costat, a l'Escola Esportiva Brafa, es disputaria el ja conegut torneig de futbol entre seminaris, però per altre costat, al Seminari Conciliar de Barcelona es realitzaria el primer torneig de petanca entre seminaris.

Pel que fa al torneig de futbol, enguany es va organitzar una lligueta de futbol sala entre cinc equips. La classificació va ser força renyida, tot i que sempre es va respirar un clima de vertadera esportivitat. L'esperada final es va disputar entre els dos millors equips del torneig, l'equip del Seminari de Terrassa i un dels equips del Seminari de Barcelona. Tot i que ambdós equips van arribar a la final amb un desgast destacable, els jugadors van treure energies d'on no n'hi havia i van delectar a les seves respectives aficions amb jugades i gols espectaculars. Finalment, la victòria va ser per a l'equip de Barcelona, que ho va celebrar com Déu mana i més tard es va poder refer gràcies a les begudes i galetes que ens havien preparat la Maite i la Filo, les nostres estimades cuineres.

Celebració de l'Eucaristia

Sopar al Seminari de Barcelona

Els dos equips del Seminari de Barcelona

Pel que fa al primer torneig de petanca, va ser organitzat per un grup de seminaristes de Barcelona, els quals aconseguiren una raonable participació de companys dels altres seminaris. Malgrat que la pluja va obligar a acabar una mica abans de l'esperat, la jornada va transcórrer de manera molt lúdica i divertida. Després de la victòria del Vicenç Martí, seminarista de Barcelona, tots esperem que es pugui repetir amb més participació els anys vinents.

Finalment, tots els seminaristes vam celebrar l'Eucaristia a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona, on l'arquebisbe de Barcelona va animar-nos a no oblidar mai la pregària, com a tracte personal amb Jesucrist; la fraternitat, com autèntica convivència entre nosaltres; i la lectura de les Sagrades Escriptures, com a base fonamental per a la nostra formació. En acabar vam passar al menjador, on vam gaudir d'un molt bon sopar i on es va poder veure el bon ambient que hi ha entre els seminaris de Catalunya. Havent repartit els trofeus als guanyadors dels diferents tornejos, ens vam poder acomiadar pensant ja en el torneig de l'any vinent.

Pep Roca - 5È TEOLOGIA

Missa Crismal

A la Catedral de Barcelona

Enguany, el Dimarts Sant que era 22 de març, a la S.E. Catedral de Barcelona es va celebrar la Missa Crismal, celebració en què es beneeixen els sants olis del crisma, dels catecúmens i dels malalts. Com bé va descriure el nostre arquebisbe Mons. Juan José Omella, en l'homilia d'aquell acte litúrgic: el sant crisma ens recorda la crida «a ser la bona olor de Crist», ja que aquest sant oli és perfumat amb un perfum molt agradable, i és pel qual s'ungeixen els batejats, els confirmats i els ordenats; d'altra banda, l'oli dels catecúmens, a aquell a qui se l'administra rep «la força per lluitar contra el mal» i per «deslliurar-lo de les insídies de l'enemic, del dimoni, del Príncep del mal»; i, finalment, l'oli dels malalts que «L'Església posa en mans dels preveres» serveix com a «meravellosa medicina» per alleujar els mals dels qui cerquen la guarició del cos i de l'ànima, ja que els malalts són «els preferits del Senyor».

Aquesta jornada, plena d'un sentit fortament fraternal en el sacerdoci ministerial, qui va poder viure-la amb més intensitat va ser el nostre rector del Seminari, Mn. Josep M. Turull, que, juntament amb altres preveres de la diòcesi, celebrava les seves noces d'argent presbiterals. El felicitem i continuem pregant perquè el seu ministeri al servei de l'Església segueixi configurant-se, cada dia més, al del Crist cap i pastor.

Els diaques portant els sants olis

Entrant en l'acció litúrgica d'aquell dia, en iniciar-se la celebració, les nostres veus cantaven professant el sacerdoci reial que ens ha vingut de Crist (cf. Ap. 1,6) per mitjà dels sants olis que van ungir-nos el dia del nostre bateig i la nostra confirmació, ja que amb el sant crisma vam ser configurats al sacerdoci reial de nostre Senyor Jesucrist. Alhora, l'Església reunida veia en els bisbes i els preveres, per la seva unció en la ordenació rebuda, la seva configuració al Crist cap i pastor, que, *in persona Christi*, actuen per edificar, guiar i sostenir el poble de Déu a través de l'administració dels seus sagraments (cf. PO 2). Així, doncs, en un mateix poble congregat es podia diferenciar el sacerdoci reial o comú dels fidels del sacerdoci ministerial que és rebut pel sagrament de l'orde.

Per això, davant aquest aplec festiu, el poble de Déu va esclatar amb goig entonant l'himne de Glòria, que trencava, a les portes del Tridu pasqual, l'austeritat quaresmal pròpia d'aquest temps litúrgic, compromesos a ser omplerts d'aquest do ens disposàvem a sentir la Paraula de Déu que com a bàlsam i aliment, amorosia les nostres oïdes i alhora alimentava el nostre esperit.

Un cop acabada l'homilia, en la qual l'Arquebisbe ens explicava el que s'esdevindria en la benedicció dels sants olis, els preveres renovaren les promeses que un dia van fer davant del Bisbe i del poble cristià, comprometent-se per restar al servei del poble de Déu pel do del ministeri que van rebre el dia de la seva ordenació. El poble, en canvi, pregant i intercedint per la fidelitat dels seu pastor i dels seus ministres, exercien el seu sacerdoci reial rebut en el baptisme.

Tot seguit, es presentaren els sants olis i començà la litúrgia eucarística com de costum beneint l'oli dels malalts just abans d'acabar la pregària eucarística. Posteriorment, després del ritu de comunió, es beneí l'oli dels catecúmens i es consagrà el sant crisma. Aquesta consagració té dos moments que formen una sola unitat: d'una banda, el Bisbe pot alenar sobre el vas del crisma la «*ruaj*», aquell alè de vida que un dia insuflà Déu a l'home per fer-lo viure (cf. Gn 2,7); i seguidament, es pronuncia la pregària consecratòria, on tots els concelebrants estenen la mà dreta sobre el crisma com en la consagració del Pa i del Vi, per infondre la força de l'Esperit sobre aquell oli perfumat perquè, tots aquells que el rebin, esdevinguin un signe de consagració i santedat.

En definitiva, amb goig l'Església espera cada any que per aquests olis molts siguin partícips de la força de l'Esperit per tal d'edificar-la per l'oli dels catecúmens, santificar-la per la unció del sant crisma i guarir-la per l'oli dels malalts.

Alberto Moreno-Palancas
5è Teologia

Setmana Santa

Aquesta Setmana Santa els seminaristes de la residència Sant Josep Oriol hem participat a les celebracions de la Catedral. Per a mi ha estat la primera Setmana Santa com a seminarista i la primera Setmana Santa a la Catedral. Tot plegat ha estat força diferent d'altres anys i m'ha agradat molt. Ha estat una oportunitat única per celebrar el Misteri Pasqual en un marc preciós com és la Catedral i viure-ho amb els meus companys de seminari, els nostres formadors, els canonges, l'Arquebisbe Joan Josep Omella i amb molts fidels. Una oportunitat per a conèixer més Jesucrist.

Els seminaristes vam ser Diumenge de Rams a les nostres parròquies i ens vam aplegar dimarts 22 de març per a la primera celebració important, la Missa Crismal. La missa va ser presidida per l'Arquebisbe, Mons. Joan Josep Omella. Ja que ens trobem a l'Any Sant de la Misericòrdia, el nou Arquebisbe va proposar que la processó, amb els preveres, els diaques i els bisbes, entrés a la Catedral travessant la Porta Santa. Es va realitzar la consagració del Crisma, la benedicció dels olis dels malalts i dels catecúmens i la renovació de les promeses sacerdotals.

Dijous Sant vam començar la jornada amb una plàtica espiritual per entendre i viure millor el Misteri Pasqual. Després de dinar vam viure la celebració de la Cena del Senyor, en el dia de l'amor fratern, a la Catedral. És un dia molt important en el qual l'Església celebra la institució de l'Eucaristia i del sagrament de l'Orde. Va ser una celebració preciosa que va acabar amb el rés de Completes per part del capítol catedralici i els fidels. Cal destacar els impressionants cants del Cor de Cambra Francesc Valls, una gran ajuda per pregar i "entrar" en el Misteri Pasqual.

Divendres i Dissabte Sant vam participar a l'Ofici de Lectura i Laudes cantats al cor de la catedral. Jo mai havia no pregat l'Ofici Diví cantat a la Catedral i vaig gaudir d'una pregària molt especial que recomano a tots els fidels de la ciutat. Un cop acabada, vam anar a visitar diferents esglésies de la ciutat per a pregar davant del Santíssim en la Reserva i vam dinar al Seminari. Tot seguir vam escoltar la predicació del Sermó de les Set paraules a càrrec de Mn. Alfred Sabaté i Botet. A la tarda vam participar primer en l'acció Litúrgica de la Passió i Mort del Senyor i després en el Via Crucis, amb la participació del Cos de Portants, per l'avinguda Catedral, i veneració del Sant Crist al final a la Basílica.

Crist crucificat

Dissabte Sant, després de l'Ofici de Lectura i Laudes, l'Arquebisbe ens va convidar a un esmorzar molt agradable. Va ser una estona per compartir les experiències dels darrers dies i riure de les anècdotes viscudes. A mig matí vam fer l'assaig per a la Vetlla Pasqual. Després vam fer una sortida a sant Sebastià de Montmajor. Allà vam dinar i Mn. Miquel Ramon ens va donar la segona

Entrada de Jesús a Jerusalem

a la Catedral de Barcelona

Sant Sopar

Rentament de peus

Resurrecció del Senyor

plàtica espiritual sobre el Misteri Pasqual. A mitja tarda vam tornar a Barcelona i, després d'un breu descans, vam sopar i tornar a la Catedral per a preparar la celebració de la Vetlla Pasqual.

La Vetlla Pasqual va incloure el bateig de tres nadons i tots els sagraments de la iniciació cristiana de dos adults. A l'homilia, l'Arquebisbe va destacar que la Resurrecció de Jesucrist canvia totalment la perspectiva de la història: la mort dóna pas a la vida. Vida que no mor més. Va subratllar que la veritat, nosaltres hem de proclamar-la amb paraules, però sobretot amb la nostra existència. Aquell que les dones creien mort, és viu. La seva experiència es converteix en la nostra. La Vigília, en definitiva, és un moment d'esperança, una celebració rica en símbols, que, com va dir l'Arquebisbe, manifesta el cor mateix de la nostra existència cristiana.

El matí de Diumenge de Pasqua vam celebrar Laudes al Seminari i, després d'esmorzar, vam anar a la Catedral per a l'Eucaristia. Va ser la darrera celebració d'una setmana intensa. En definitiva, ha estat per a mi una manera nova i molt enriquidora de viure els dies més importants de l'any per a un cristià. M'ha agradat viure per primer cop amb els meus companys i formadors els esdeveniments que actualitzem cada any a Setmana Santa. He pogut conèixer millor la magnífica Catedral gòtica de Barcelona i, sobre tot, he pogut viure uns dies centrat en el fet més important: Crist ha ressuscitat per a nosaltres!

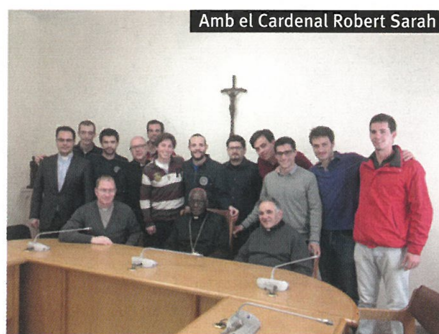
Jaime Moya Querejeta
Curs Propedèutic

Experiències

Pelegrinatge a Roma

Durant la passada Setmana de Pasqua, els seminaristes dels tres últims cursos i pastoral, acompanyats i guiats per Mn. Turull i Mn. Serra, vam aprofitar per passar uns dies de pelegrinatge a la Ciutat Eterna. Coincidint aquesta visita amb l'Any Sant de la Misericòrdia, vam poder creuar les quatre portes santes. El viatge prometia. Després de la Setmana Santa, ajudant a les nostres respectives parròquies, uns dies a Roma eren més que benvinguts. El viatge ja va començar força emocionant quan el dilluns de Pasqua a l'aeroport ens van comunicar un endarreriment de cinc hores en el vol, temps que vam aprofitar tant per pregar com per riure una bona estona.

A Roma ens vam allotjar força a prop de la Ciutat del Vaticà, a una residència de les Religioses Teatines, cosa que ens va permetre una mobilitat relativament còmoda. El primer que vam fer el dimarts va ser celebrar a primera hora del matí la Santa Missa a la capella Clementina, que és la més propera a la tomba de Pere, i un cop celebrada l'Eucaristia vam

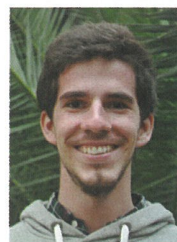

Amb el Cardenal Robert Sarah

invertir la resta del matí en visitar tants racons com vam poder de la magnífica Basílica de Sant Pere del Vaticà. Qui hi hagi estat sabrà que és inevitable omplir-se tant d'història com d'amor a la nostra Església. Igualment al llarg de la setmana vam visitar, entre moltes altres coses, les tres grans basíliques restants: Sant Joan del Laterà, Santa Maria la Major i Sant Pau Extramurs. Cadascuna més impressionant que l'anterior.

El dimecres al matí vam poder participar a una de les audiències del Sant Pare a la Plaça de Sant Pere. Allà, el Papa Francesc, comentant el salm 51, el *Miserere*, ens va recordar que "Déu és més gran que el nostre pecat", frase que ens va fer repetir a l'unísON juntament amb la resta de participants en l'audiència, convidant-nos a la conversió mitjançant el sagrament de la misericòrdia.

A la Plaça de Sant Pere

Una de les coses que més em va cridar l'atenció d'aquests dies va ser la visita a la Congregació per al Culte Diví. Ens va guiar D. Aurelio García, un sacerdot ja amic nostre que ens va explicar el funcionament de la congregació i com ajuden el Papa en el seu govern de l'Església. A més, durant aquesta visita ens va visitar breument, però intensament, el prefecte de la congregació, el Cardenal guineà Robert Sarah. L'estona que van estar amb ell va ser intensa, especialment quan li vam preguntar per la persecució actual als cristians, ja que ell ha patit aquesta persecució en la seva propia carn. Ens va contestar dient que la persecució que ells pateixen és una persecució sorollosa i que pot matar el cos, però que la veritable persecució és la que tenim a Occident. Aquesta és una persecució subtil i silenciosa, que no mata pas el cos, sinó les consciències, els cors de les persones. Ens deia ell, que ha viscut el terrorisme en primera persona, que els veritables terroristes són els governs occidentals que ataquen el més profund de les persones, matant les seves consciències amb les armes de la relativització de la veritat i el menyspreu de la dimensió religiosa i espiritual, que en definitiva és la més humana. Doncs bé, encara vam fer moltes altres coses, però "si algú volgués escriure-les una per una, em sembla que els llibres que es podrien escriure no cabrien en el món sencer" (Jn 21, 25).

Carlos Bosch
3r Teologia

"Amoris Laetitia"

Presentació de l'exhortació apostòlica post-sinodal

Intervenció de l'Arquebisbe de Barcelona

El passat 13 d'abril de 2016 vàrem tenir a l'Aula Magna del Seminari la presentació del tercer gran document del Papa Francesc. És un document "temporal", és a dir, que pretén ser concret i específic dels temps actuals. És un recull del programa dels dos sínodes que hi ha hagut sobre la família, i és un recull de la doctrina, però també de la praxi eclesial. Té la intenció de ser fins i tot un manual pastoral, amb una saludable auto-crítica. Té un to proper, positiu i acollidor i no pretén ser tècnic.

La presentació va anar a càrrec del gran canceller, l'Arquebisbe de Barcelona Juan Jose Omella, que ens va incitar a llegir-la, acompanyat del bisbe auxiliar de Barcelona Sebastià Taltavull, que ens va parlar més concretament de la tercera part de l'exhortació, en la que parla de la pastoral familiar, on les famílies siguin el centre de la pastoral, on a més es parla de les noves situacions complexes a les que cal mirar amb misericòrdia, i on parla dels seminaristes, en concret el número 203, en què ens exhorta a "accedir una formació interdisciplinària més ampla sobre nuviatge i matrimoni, no només com a doctrina", "a estar acompanyats per les famílies en tot moment combinant la vida de seminari amb la de les parròquies", i ens recull un punt de la relació final del sínode que diu: "la presència de laics i de famílies, en particular la presència femenina, en la formació sacerdotal, afavoreix l'apreci per la varietat i complementarietat de les diverses vocacions en l'Església".

L'exhortació es va presentar a l'Aula Magna de Barcelona

A més, la presentació de la primera part de l'exhortació, on ens parla de com la Paraula de Déu, a través dels salms 127 i 131, ens parla de la família, o què diu la Tradició i el Magisteri de l'Església, així com els reptes i desafiaments que proposa l'exhortació, va anar a càrrec del Dr. Armand Puig. La part central de l'exhortació, cap. 4 i 5, l'amor en el matrimoni, i la fecunditat de l'amor, va anar a càrrec del Dr. Pérez Testor, psiquiatre terapeuta familiar, i Mn. Claret, delegat de pastoral familiar, va comentar la quarta part, l'Evangeli de la misericòrdia en les situacions imperfectes, on parlava de no sotmetre el dogma i la moral clàssica a la persona, sinó situar-nos en la persona, partir de la realitat de cadascú. Així podrà esdevenir una Església integradora, capaç de discernir la realitat concreta.

En definitiva, ens trobem davant un document, que està cridat a generar rebombori a la nostra societat, a ser instrument de pastoral i de diàleg per a les famílies, un document que com a cristians hem de llegir i rellegir.

Sergio Adán
1R DE FILOSOFIA

Preveres de foc per a temps freds

«Encara que avui els temps siguin freds, Déu continua sent foc! Viviu sempre alegres en el Senyor, sigueu testimonis d'esperança...» Aquesta va ser la consigna amb la qual Mons. Joan Josep Omella tancava la vibrant homilia en l'ordenació de cinc nous preveres per a l'Església de Barcelona. Abans d'imposar-los les mans i fer-ne sacerdots per sempre, l'Arquebisbe els va instar a deixar-se consumir pel foc de l'Esperit Sant i no permetre mai que s'apagui. «Ja sabeu que aquest foc sobretot s'extingeix quan intentem apropiar-nos del do rebut», va recordar Mons. Omella als cinc diaques a punt de ser ordenats de preveres.

En una celebració cuidada fins a l'últim detall, Marc Aliguer, Carles Ballbé, Jordi Salvany, Albert Sols i Adilson Tolentino de Freitas van rebre, el Diumenge de l'Ascenció a Santa Maria del Mar, el do del presbiterat. La majestuosa basílica barcelonina va aplegar més de 2.000 persones procedents de tot arreu, fins i tot del Brasil, d'on és originari un dels nous ministres. «És una alegria immensa, el do del presbiterat!», va començar dient l'Arquebisbe en l'homilia, «una gran alegria i un gran misteri! Perquè no hem estat escollits pels nostres mèrits, sinó per l'amor gratuït de Déu. No ho oblideu mai! El Senyor us ha escollit i us ha cridat a viure l'aventura de la fe i de l'amor sense límits».

Amb històries i itineraris vocacionals molt diferents, els cinc diaques prostrats diumenge a Santa Maria del Mar compartien una crida comuna: configurar la vida al misteri de la Creu del Senyor. Així els ho va recordar l'Arquebisbe Omella en un dels moments més emotius de la celebració, quan, agenollats als seus peus, van rebre el calze i la patena amb els quals concelebrarien pocs minuts després la primera missa. Es tancava d'aquesta manera el ritu propi d'ordenació iniciat amb la imposició de mans i la pregària per part del bisbe, la imposició de l'estola i la casulla als nous preveres i la unció sagrada de les seves mans. L'emoció es palpava a Santa Maria del Mar. Dues mil ànimes estaven amb els ulls i el cor fixos en cinc homes que en aquells moments rebien una nova configuració ontològica. El cel i la terra gairebé es tocaven. Déu continuava intervenint en la història... En un vespre tan memorable, ni tan sols el Barça, que es jugava la Lliga davant de l'Espanyol a pocs quilòmetres de distància, era capaç de fer ombra a un misteri tan gran.

Entrega del calze i la patena

Conscient de la magnitud de la missió a la qual han estat cridats, l'Arquebisbe de Barcelo-

Els nous preveres són revestits amb la casulla

Prostració dels candidats

Imposició de les mans

Ordenacions

Els primers sacerdots de Mons. Omella

Repartint la comunió

na va voler deixar clar que la missió sacerdotal els depassa i transcendeix: «Malament el dia que no sigui així! Heu de ser molt conscients que porteu aquesta responsabilitat en gerres de terrissa, la terrissa de la vostra fragilitat, de la vostra pobresa i ignorància, de la vostra tebiesa i infidelitat... Però no us desanimeu! Compteu amb la força i la potència de l'Esperit Sant que rebreu per la imposició de mans del bisbe, indigne representant del Senyor.» Mons. Omella va aprofitar les paraules prèvies a l'ordenació per concretar de manera molt pedagògica els cinc elements imprescindibles per mantenir ben viu el foc de l'Esperit: la pregària personal i comunitària, l'Ofici diví, l'Eucaristia celebrada diàriament, la fraternitat presbiteral i el servei humil i total.

Aclaparats, els cinc nous preveres de l'Església de Barcelona van rebre gairebé sense paraules la gràcia del presbiterat. Així ho expressava Mn. Marc Aliguer, a punt de fer 32 anys: «El sacerdoci ens confirma com a apòstols de Crist per ser signe del seu amor. Som conscients de la desproporció del do rebut, sempre en el límit de les nostres forces, però ho vivim amb una pau i una alegria tan vibrants com desconegudes per al món actual.» Una mica més gran, però amb la mateixa vitalitat, pròpia de l'Esperit Sant, Mn. Jordi Salvany confessava que l'ordenació presbiteral, a ell, el remet sobretot al doctor Pere Tarrés quan deia: «Vull ser sacerdot. Vull obrar per Déu i amb Déu en totes les coses, fins en les més petites.» «En respondre sí a la crida del Pare —afegia— ens convertim en argila en les seves mans. L'oferiment ha de ser ple, alhora que amarat de modèstia i plena consciència de la pròpia imperfecció.»

Unció del les mans amb el crisma

Promesa d'obediència al bisbe

Per a Mn. Albert Sols, als seus 35 anys, l'ordenació sacerdotal representa un canvi molt important en la seva vida: «Es produeix una identificació amb Crist-Pastor, sense oblidar mai que exercir funcions de lideratge en una comunitat cristiana ha de ser sempre un veritable servei, fet amb amor. El prevere ha de ser servidor i pastor: Crist és el model per combinar aquests dos aspectes tan importants de tot apostolat.»

En un dia tan important com el de l'ordenació són molts els records, i sobretot les persones, que omplen la ment i el cor dels nous ministres. Ho sap prou bé Mn. Adilson Tolentino, llicenciat al Brasil en Psicologia, i ara prevere de l'Església de Barcelona. «Quan medito el passat a la llum de la realitat present —confessava el nou sacerdot—, comprenc que tot ha redundat en bé i he pogut trobar més del que he deixat darrere meu. Per això, la pregària d'aquest temps em neix d'un cor agraït que veritablement ha vist com n'és, de gran, el Senyor que allibera i salva els qui en Ell confien.»

Samuel Gutiérrez
1r de Filosofia

Vocacions

Vigília de oración por las vocaciones

El sábado 11 de marzo tuvo lugar en nuestro Seminario la vigília de oración por las vocaciones con el lema “Instrumentos de reconciliación”, en orden a vivir mejor el Año Santo de la Misericordia. Este acto tiene varias finalidades: rezar por los seminaristas, conocer la vida del Seminario y compartir con ellos un rato de oración para pedir al Señor que envíe nuevas vocaciones. Todo ello conforme al Evangelio que nos dice que «la mies es abundante, pero los trabajadores son pocos. Rogad al dueño de la mies que envíe trabajadores a su mies» (Mt 9,38).

La celebración de la Eucaristía y la posterior prolongación con el Santísimo Sacramento fue el eje central a partir del cual iba a girar todo el encuentro. El obispo auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull, fue el encargado de celebrar la fracción del pan. En la homilía habló de la necesidad que tiene nuestra diócesis y el mundo de buenos pastores capaces de ser portadores de la misericordia de Dios.

Tras la celebración eucarística se expuso el Santísimo para dar lugar a la adoración, acompañada por cantos, testimonios, breves lecturas y ratos de silencio delante del Señor. De esta manera la alabanza, el testimonio vocacional, la lectura de la Palabra y los momentos de escucha se alternaron en perfecta armonía para que Jesucristo pudiese actuar en los corazones de los jóvenes.

Momento de la vidília de oración

Eucaristía por las vocaciones

El primer testimonio fue el de Mossèn Litus Ballbé (diácono), que nos explicó cómo en su proceso combinó su vocación al sacerdocio con su “vocación” al hockey. Fue bonito ver cómo un joven rodeado por el éxito y el triunfo es capaz de responder generosamente a la llamada de Dios. Él es el único capaz de colmar todas nuestras esperanzas.

El otro testimonio fue menos convencional pero muy enriquecedor, pues fue dado por dos chicas jóvenes de la parroquia de El Masnou. En él nos hablaron de su relación con los distintos seminaristas y sacerdotes que habían tenido ocasión de conocer en la parroquia. En este caso fue una llamada a los seminaristas a ser testigos de Cristo. El seminarista, en su formación hacia el presbiterado, debe empezar a vivir como si ya fuese sacerdote.

Tras este rato de oración tuvo lugar en el comedor del Seminario un “pica-pica”. De esta manera los jóvenes pudieron compartir con los seminaristas un tiempo más distendido, conocerlos un poco más de cerca y preguntarles por su proceso vocacional, es decir, ¿por qué decir Sí a Cristo?

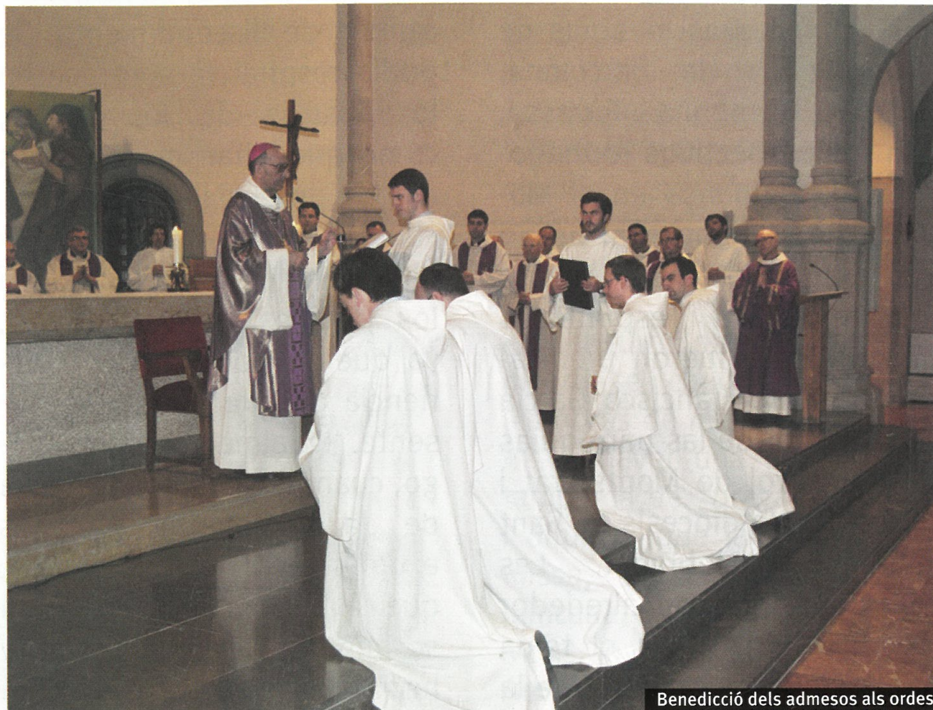

Pablo Pich-Aguilera - 3r Teologia

Admissió als Ordes

Admissió als Ordes Sagrats al Seminari

El passat 14 de març, a la capella del Seminari, va tenir lloc l'admissió als ordes sagrats de quatre seminaristes: en Mario Pardo, l'Alberto Moreno-Palancas, en Josep Roca i jo mateix, Pere Alavedra; de mans del Sr. Arquebisbe de Barcelona Joan Josep Omella. Alguns feligresos de la parròquia m'han preguntat què significa aquest pas. En l'admissió, els aspirants manifestem públicament la voluntat d'oferir-nos a Déu i a l'Església per exercir l'orde sagrat, que són el diaconat i el presbiterat. L'Església, per la seva banda, en rebre aquest oferiment, l'elegeix i crida l'aspirant perquè es prepari a rebre els ordes sagrats. En l'homilia, el Sr. Arquebisbe ens va recordar tres aspectes per a preparar-nos als ordes sagrats: el primer, el de ser persones agraïdes, primer a Nostre Senyor per la vocació que ens ha donat i després a totes les persones que ens acompanyen en aquest procés. Un segon aspecte, ara més que mai, és no perdre la vigilància; i el tercer aspecte, que sapiguem ser persones despreses de nosaltres mateixos i del nostre voltant, de manera que poguem dir amb Santa Teresa de Jesús que "Sólo Dios basta".

Benedicció dels admesos als ordes

Refrigeri al menjador del Seminari

Tot just després de l'Eucaristia, el Rector del Seminari va convidar tots els presents a un refrigeri al menjador del Seminari. Vull agrair en nom dels quatres companys la presència de tots els qui vàreu assistir-hi, així com la pregària dels qui no hi vau poder assistir, però de cor hi éreu. I ara us demanem que no deixeu de pregar per nosaltres.

Ens posem sota la protecció de la nostra mare Santa Maria per què ens faci ser realment conscients del que Ell ens demana i perquè res no ens aparti del seu camí.

Els nous admesos amb l'Arquebisbe de Barcelona

Pere Alavedra
5È DE TEOLOGIA

 Seminari Menor

Exercicis espirituals dels seminaristes menors de Catalunya

Los seminaristas menores de las diócesis de Barcelona, Solsona, Tarragona i Terrassa, con sus respectivos formadores, nos reunimos en el Monasterio de Montserrat del 19 al 21 de febrero, para celebrar los ejercicios espirituales anuales, que fueron predicados por Mn. Francisco García Baca, rector de las parroquias de Monistrol de Montserrat i Abrera, de la diócesis de Sant Feliu de Llobregat. Les reflexiones giraron alrededor del Año Jubilar con el tema «El fuego transformador de la Misericordia».

Es una gracia para los formadores ser testigos de cómo el Señor sale al encuentro de estos chicos que hacen un camino de discernimiento. Se podía respirar la sorpresa en los rostros de los chicos, cómo quedaban maravillados ante la potencia de la presencia del Señor. Fue impresionante verles meditando en los jardines del monasterio, ya que se podía hacer experiencia de que Él estaba presente. Igualmente, el domingo, cuando visitamos la cueva de la Moreneta, pudimos experimentar, todos juntos, que la belleza de la creación se imponía por ella misma y hacía despertar el interés en los seminaristas y en sus formadores, de poder vivir nuestras vidas en entrega absoluta a Aquel que nos ha amado hasta el extremo.

Por último, quisiera resaltar la experiencia que pudimos vivir, seminaristas y formadores, de la compañía real que se resaltaba en la convivencia entre nosotros. Es una alegría experimentar que no estamos solos en el camino; los seminaristas pudieron experimentar la compañía entre ellos, y, a la vez, los formadores fuimos testigos de cómo pudieron estrechar lazos de amistad en estos días de ejercicios. Encomendamos a María nuestra vocación, especialmente la de estos chicos que quieren descubrir si su vocación se concreta en el sacerdocio. Mare de Déu de Monstserrat, pregueu per nosaltres!

Exercicis espirituals a Montserrat

Seminari Menor

XXIII Trobada d'escolans al Seminari

El passat 9 d'abril vam celebrar la XXIIIa Trobada d'Escolans de l'Archidiòcesi de Barcelona, que ha acollit un centenar de nens i nenes amb una gimcana sobre les obres de misericòrdia. La gimcana estava estructurada en sis proves.

La primera era "deixar-se aconsellar", en la qual, amb els ulls tancats, hom rebia les indicacions dels altres per guanyar una competició de bitlles. La segona portava per nom "aguantar amb paciència els qui et molesten", en la que un es defensava dels qui li pretenien enganxar pinces. "Donar allotjament al peregrí" era la tercera, on s'havia de parar taula enmig d'una persecució de pilotes. La quarta, "Vestir el despullat", consistia en fer una carrera per trams mentre s'afegien peçes de roba. En cinquè lloc hi havia la prova de "corregir el qui va errat", deixant-se guiar i, finalment, "cuidar els malalts", embolicant els nens amb paper higiènic sense estripar-lo. Cada una de les diferents proves van aconseguir l'objectiu del dia, divertir-se i conèixer més sobre les obres de misericòrdia.

Hi va haver una setena obra també, la de "pregar pels vius i difunts" que la van fer a la missa, un cop acabada la gimcana, amb l'Arquebisbe Mons. Joan Josep Omella. El Sr. Arquebisbe, de forma expressiva i dialogant amb els nens, va aprofitar l'homilia per explicar-los la història del patró dels escolans, Sant Tarcisi, un vailet que va donar la seva vida per ajudar els seus germans cristians. D'altra banda, l'Arquebisbe va donar les tres claus per ser bons escolans: Ser amic de Jesús pregant-li i donant gràcies; ser bons companys compartint i perdonant; i ajudar els pobres. Va agrair a tots els joves escolans la tasca que fan des de les parròquies, i els va parlar sobre estar atent a la crida de Jesús. Per acabar, tots plegats van fotografiar-se amb l'Arquebisbe, que es va acomiadar fins a l'any vinent.

Foto de família amb l'Arquebisbe

Moment de la trobada d'escolans

Mn. José Fernando Campoverde
FORMADOR DEL SEMINARI MENOR

Convivències d'Escolans

Del 5 al 8 de juliol de 2016

Casa de colònies
Mogent-Maristes
Llinars del Vallès